

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

Se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 43. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 43

La încheierea anului școlar în Academia teologică

Solemnitatea aceasta, prin care încheiem un nou an de activitate școlară în instituția noastră, are mai cu seamă două rosturi frumoase și folositoare: unul este să mulțumim lui Dumnezeu că ne-a ajutat în munca pe care am desfășurat-o în cursul anului, profesori și studenți la un loc, cu dragoste și sfânt entuziasm. Cu haina și cu sufletul în sărbătoare, ne lăsăm inundați de fericirea lină că ne-am putut împlini încă un an datorită de muncitori cinstiti și rugăm pe Dumnezeu ca de pe urma lucrării noastre să facă să răsară roade binecuvântate în viața Bisericii și a neamului nostru.

Al doilea rost al acestei solemnități este ca să recapitulăm puțin învățămintele ce ne-au rămas din cursul unui an de învățură și experiență. Căci ele trebuie să se poată reduce la câteva principii pe cari să ni le întipărim bine în inimă cu valoare de îndemnuri pentru viitor. E necesar acest lucru mai ales pentru cei cari pleacă definitiv din școală spre a se înrola în armata slujitorilor și propovăduitorilor lui Isus Hristos.

Iubiți studenți!

Noi cari am avut oficiul de mare răspundere de-a vă ajuta să vă pregătiți pentru sfințita misiune a preoției, am fi nespuse de fericiti dacă am fi reușit să vă obișnuim a vă simți în majoritatea clipelor vieții în fața lui Isus Hristos și cu fața către El. Am fi fericiti dacă am ști că din multe noastre cuvinte — uneori cu pretenții de mare știință — ați văzut ridicându-se drept, stăpânitor și viu pe orizontul privirii voastre Acela pe care

nu l-am putea servi cu folos, cu spor și cu fericire, decât atunci când l-am simți ca Domn exclusiv al nostru în tot ce facem. Vă asigurăm că n'am avea nici o mulțumire, dimpotrivă ne-am simți foarte apăsăți, dacă am ști că între noi și voi — atunci când officiam la catedră — nu cobora și nu apărea măcar uneori Acela care s'a coborât între oameni, așa încât noi să ne ștergem cu totul înapoia lui. Dacă dela orele noastre n'ați duce cu voi decât chipul nostru, am rămânea întristați, oricât de frumoase și de onorabile ar fi amintirile și părările în cari v'ar rămânea încadrat chipul sau talentul sau știința noastră.

V'am mai spus adesea: nu mântuește știința, oricât de înaltă ar fi ea și oricât ar ajuta la îmbunătățirea condițiilor materiale ale vieții; nu mântuesc oamenii, oricât de proeminenți ar fi ei, ci mântuește singur Dumnezeu când este pentru noi nu o teorie, nu un obiect de gândire, ci persoană vie în fața noastră. Când este El viu în fața noastră suntem tari oricât ar fi puterile noastre omenești de mici și oricât ar fi de mari dușmanii noștri și de grele împrejurările în cari ne aflăm. Cu El în fața noastră vom ști ce să vrem și ce să facem oricât de puțină știință am avea; vom izbândi în orice lucrare, oricât ar clătina oamenii din cap când o începem.

«Duceți-vă cu Dumnezeu!». Cuvântul acesta al poporului nostru îl întrebuițez în acest moment, atrăgându-vă atențiunea asupra imensității de putere ce se cuprinde în el atunci când ne silim să-l realizăm. «Duceți-vă cu Dumnezeu» în mijlocul poporului

nostru. Unde intrați să între Dumnezeu, cine vă întâlnește să întâlnească puțin și pe Dumnezeu. Aceasta să vă fie maxima vieții. Să vă întrebați după fiecare contact cu un om: făcut-am de astădată să se întâlnească acest om puțin cu Dumnezeu?

Să nu fiți martori ai lui Dumnezeu numai Dumineca. Și să aveți grijă să nu cumva să faceți să rămână privirile oamenilor numai la voi și la frumusețea măturii voastre. Desvâluiți fața lui Dumnezeu în fiecare clipă când are cine s'o privească și voi dați-vă la o parte. Sunt multe lucruri cari țin pe Dumnezeu ascuns din fața oamenilor. Sunt grijiile lor materiale, ambițiile, patimile, indiferentismul lor, cari pun albeață groasă peste conștiința lor. Dar oricât de groase ar fi aceste straturi de opacitate, ele se îmoaie și cad topite atunci când prin graiul și privirea ta caldă atintite drept în fața fiecăruia pătrunde în inima lui însuși focul privirii lui Dumnezeu. De Dumnezeu nu se vorbește cu ochiuri. Ci deadreptul. Mai ales atunci vei reuși. Cu condiția însă că să-l simți pe Dumnezeu în fața ta când vorbești și prin aceasta vorba ta să pornească chiar din inima ta și drept în inima celui căruia i-l ariți. Dacă vorbești fără ca să-l simți pe Dumnezeu în fața ta, nu vei reuși să-l faci pe altul să-l simtă în fața lui.

Acesta e lucrul esențial care trebuia să vi-l spun în această clipă de despărțire. Faceți-ne în misiunea voastră, care începe, bucuria să vă vedem conștienți de prezența și ajutorul lui Dumnezeu celui viu.

Incolo aveți răbdare în mijlocul neajunsurilor vieții. Nu descurajați niciodată orice s'ar întâmpla. Chiar dacă roadele muncii voastre nu se arată multă vreme, chiar dacă vă încearcă multe insuccese, nu descurajați. Păstrați-vă răvna întreagă și nestinsă. Roadele muncii pot apărea târziu dar cu atât mai bogate.

Aceste recomandări cred că vi le-ar putea repeta și ilustra cu un material de suficientă experiență și absolvenți de acum 10 ani ai Academiei noastre. Ei se află la fericita vârstă când avântul bărbătesc se împletește armonios cu destulă experiență și maturitate.

N'ați putea contempla un mai bun exemplu de deplină răsplătire a vredniciei din partea societății și a lui Dumnezeu decât privind acest rând de absolvenți cari se pot mândri de pe acum că au dat Bisericii dintre ei un episcop lăudat și iubit, pe P. Sf. Nicolae al Orăzii, un profesor de teologie, un strădălnic misionar și o seamă de preoți vrednici și destoinici. Salutându-i pe toți cu dragoste în mijlocul nostru, în numele acestei Alma Mater care le-a umplut sufletul cu ideal, mă gândesc ce fericită și mândră ar fi Academia «Andreiană» să vadă ridicându-se din fiecare rând de absolvenți astfel de bărbați de seamă.

Apropiindu-mă de încheierea acestui cuvânt se cuvine să adresez profunde și respectuoase mulțumiri ale noastre ale tuturor I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, patronul și părintele iubit al instituției noastre, care s'a interesat de-aproape de mersul ei și în anul acesta îndrumând-o și ajutând-o împreună cu Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc în toată bună vremea. Profesori și studenți îi păstrăm cele mai devotate sentimente de fii buni, recunoscători și devotați, asigurându-l că ne vom da toată silița să-l facem bucurie prin munca noastră plină de răvnă în slujba Bisericii. Căci știm că aceasta este singura bucurie pe care i-o putem face.

Cu acestea urând celor cari pleacă succes și mulțumire duhovnicească în nobila misiune preoțească, iar celor cari vor reveni la toamnă o bună revedere, anul academic 1936—37 îl declar închis.

Dr. D. STĂNILOAE

* FOIȘOARA *

Doctrina mântuirii în primele patru veacuri

(1) de Pr. Ilarion V. Felea
Introducere

Antichitatea creștină este epoca cea mai însemnată din Istoria Dogmelor. Ca și Sfânta Scriptură, Tradiția primelor veacuri creștine reprezintă punctul de plecare și temeiul pe care se razimă toate dogmele bisericii. O doctrină religioasă care nu reflectă în esența ei cugetarea creștinismului primar, nu poate afla în biserica Mântuitorului niciodată, nici o justificare. De aceea e foarte firesc, ca toate scrierile autentice ale veacurilor patristice să aibă în documentarea ortodoxiei dogmelor bisericii o valoare egală Sfintelor Scripturi.

Anticipăm că în epoca antiniceană nu întâlnim un spirit de sistem în expune-

rea dogmelor. Doctrina creștină încă nu fusese supusă discuțiilor și controverselor decât parțial, local și ocazional. Dar întâlnim în schimb în vremea aceea duhul sfinților și sângele martirilor cari confirmă luminos și pecetluiește viu și definitiv adevărurile de credință pentru cari ei trăiau și muriau plini de bucurie cerească. Așa încât scrierile răslește cari ne-au rămas din vremea lor și textele cu privire la mântuire, — dogma unghiulară a religiei creștine, — ne sânt astăzi cu atât mai prețioase întru cunoașterea doctrinării a creștinismului primar, cu cât aproape toate au fost întregite și consfințite cu vieți de sfinți și de martiri.

În paginile ce urmează vom căuta să alcătuim o sinteză asupra soteriologiei după documentele doctrinale ale primelor veacuri dela Hristos, cu următorul cuprins:

1. Mântuirea în Noul Testament.
2. Mântuirea în scrierile părinților apostolici, ale apologetilor, scriitorilor creștini și sfinților părinți din veacul II—III.
3. Mântuirea la ereticii primelor patru veacuri.
4. Sf. Atanasie și ortodoxia mântuirii.

5. Mântuirea în operele sf. Părinți din veacul al patrulea.

Evident nu facem o expunere integrală a soteriologiei, ci expunem numai esența ei, adică dogma răscumpărării sau jertfa de împăcare cu Dumnezeu.

1. Mântuirea în Noul Testament

Taina răscumpărării formează baza dogmaticii creștine. Predica apostolilor și învățăturile bisericii pornesc și se întorc în adâncurile ei.

La început nici n'a existat o deosebire între întruparea Cuvântului și răscumpărare, între cristologie și soteriologie (H. Klee: Manuel des L'Histoire des Dogmes chrétiens, II, p. 2).

După evangheliile sinoptice scopul întrupării Cuvântului și fondul misiunii Sale între oameni, este mântuirea. Isus vine în lume ca Mântuitor, căci «El va mântui pe poporul său de păcate» (Matei 1, 21), El întrupează «mântuirea» (Luca 2, 30—31) și «mângăierea» (Luca 2, 15) tuturor popoarelor.

Toată viața și opera Lui, toată cugătarea Lui sfântă cuprinde, în esența ei, doc-

trina mântuirii, El s'a născut Mântuitor (Luca 2, 11), a venit «să caute și să mântuească pe cel pierdut» (Luca 19, 10; Matei 18, 11), să cheme păcătoșii la pocăință (Marcu 2, 17), să înfățișeze chipul bunului păstor care caută oaia cea pierdută (Matei 18, 12—14; Luca 15, 1—10). Misiunea lui este să vestească împărăția lui Dumnezeu și să-și dea viața preț de răscumpărare, λύτρον pentru mulți (Matei 20, 28; Marcu 10, 45). El trebuie să se boteze cu un botez special (Luca 12, 50), să pătimească mult (Marcu 9, 12), să-și dea trupul și să-și verse sângele spre iertarea păcatelor (Matei 26, 26—28; Marcu 14, 22—24; Luca 22, 17—20), să sufere, să moară și să învieze (Marcu 8, 31). Ideea morții ispășitoare a Mântuitorului produce scandal. Pentru iudei era sminteală, pentru păgâni nebunie (I Cor. 1, 23). Chiar și pentru apostoli, înainte de înviere, era un lucru neînțeles (Marcu 8, 31—32; 9, 31—32; Luca 9, 44—45). De aceea, după înviere, Mântuitorul vorbește din nou despre moartea sa grăind: «O, nepricepuților și zăbavnici cu inima ce sânteți, ca să credeți

Zece ani dela moartea Regelui Ferdinand I

Ziua de 20 Iulie 1937, când s'a împlinit un deceniu dela moartea gloriosului Rege Ferdinand I, cititorul de față nouă, mândră și frumoasă, a dat prilej neamului românesc ca în smerenie și într'un singur gând să se închine în fața mormântului Său din lăcașul sfânt al evlaviosului Domn Neagoe-Vodă Basarab, și să aducă memoriei Viteazului Rege sentimentele de adâncă admirare și de veșnică pomenire pentru tot ce, în rodnică Sa domnie, a jertfit și înfăptuit întru atingerea idealurilor naționale.

Întâiul Suveran al României întregite a rămas deplin credincios, în toată viața sa, cuvintelor rostite în sala Adunării deputaților, la 28 Septembrie 1914, când a zis:

«Dumnezeu, care după atâtea grele încercări, a binecuvântat munca acelor cari s'au devotat binelui acestui neam, nu va lăsa să scadă ceea ce cu atâta trudă s'a clădit și va ocroti cu dragoste pentru acest popor munca fără preget ce sânt hotărât ca bun român și rege să închin iubitei mele țări.»

Așa a grăit, așa a viețuit Celce în istoria neamului nostru s'a înscris, cu litere de aur, ca: **Regele Ferdinand I al Românilor...**

În orașele și satele, din întreg cuprinsul țării, s'au ținut slujbe religioase întru pomenirea Lui.

Suveranul nostru în străinătate

M. Sa Regele Carol II, după o călătorie, cu strălucite rezultate în Polonia, face în zilele acestea o nouă călătorie peste hotare, și anume în țările apusului european. Este o acțiune personală de informare și lămurire, cu raport la locul și rolul ce revine României în politica externă.

Primiriile, extrem de simpatice, aduse pretutindeni Capului încoronat al statului suveran românesc, îndreptătesc speranțele noastre, că vizita M. Sale Regelui în străinătate va fi urmată de efectele dorite de toți bunii români.

toate câte au grăit prorocii? Nu trebuia, oare, ca Hristos să pătimească acestea și să intre întru mărirea sa? Și începând dela Moise și dela toți profeții le-a tălcut lor, din toate scripturile, locurile despre el" (Luca 24, 25—28). Și mai departe: „Acestea sânt cuvintele pe care le-am grăit către voi, pe când eram cu voi, că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre mine în legea lui Moise, în proroci și în psalmi. Atunci le-a deschis mintea ca să priceapă scripturile. Și (iarăși) le-a zis, că așa este scris și așa se cădea să pătimească Hristos și să învieze din morți a treia zi, și în numele său să se propovăduiască pocăința spre ertarea păcatelor la toate neamurile, începând dela Ierusalim" (Luca 24, 44—47).

Astfel, după sinoptici, din cuvintele luminoase ale Mântuitorului reese, că viața, învățătura și moartea Lui are un înțeles mântuitor. În special, moartea Lui nu este un simplu accident datorit împrejurărilor în cari a trăit și a învățat, ci un act liber acceptat, care trebuia să se împlinească în conformitate cu prorociile și cu scopul întrupării Sale. Moartea făcea parte integrantă din programul misiunii Sale mesianice (J. Reviere: La Dogme de la Redemption, Paris 1931, p. 48—55; J. Tixeront: Histoire des Dogmes, I ed. X, p. 68; I. Schwane: Histoire des Dogmes, I Paris 1903, p. 235; Fr. Bonifas: Histoire des Dogmes I, p. 328; E. de Pressense: Histoire des trois premiers siècles, I p. p. 328; Luca 24, 25—27).

Aceeași idee o aflăm și în scrierile sfântului Ioan Teologul. „Cuvântul trup s'a făcut" și s'a sălășluit între noi ca să ne împărtășească harul și adevărul, El e mielul

Probleme-Recensii-Comentarii

Cărți nouă. — «Zece ani de lucru misionar», volum comemorativ al Frăției «Patriarhul Miron», cu documente aranjate de dl Toma Culcea, și o prefață de protos. Teofil Ionescu, București 1937.

Fără îndoială că problema misionară este de mare actualitate în momentul de față, în țara noastră, când se fac încercări și se constituie societăți, cu de scop organizarea misiunii în popor, atât pentru promovarea sentimentului religios, cât și lupta contra sectelor religioase.

Dar puțini pot duce la isbândă scopul ce și-au propus. Se lovesc de mari greutăți, dintre care cea mai importantă este lipsa de fonduri. Căci nu se poate concepe o lucrare misionară fără a se cheltui mult. În primul rând, tipăriturile pentru propagandă sânt costisitoare; apoi formarea elementelor, care să lucreze pe ogorul misionar, necesită deasemenea cheltueli și multă muncă.

Frăția «Patriarhul Miron», alcătuită după pilda dată de «Oastea Domnului» dela Sibiu, a împlinit zece ani de activitate rodnică. Aceasta se datorește în primul rând faptului că a fost luată dela început sub patronajul Înalt Prea Sfințitului Patriarh; apoi conducerii pricepute.

Rostul cărții este a arăta cât a putut să înfăptuească această Frăție în timp de zece ani. Și iarăși: cât mai are de înfăptuit. Căci ogorul este întins, lucrarea este deabia începută, iar lucrătorii sânt puțini.

Cartea conține 462 pagini, clișee: mulți membri ai familiei — decedați și în viață, — vederi din pelerinagii, botezuri de sectanți și necreștini. Poate fi citită cu folos de preoți și studenți teologi, cari au marele rol de a studia problema misionară.

— „Un neam de luptători“. — Sub acest titlu dl G. Lungulescu a istorisit trecutul familiei dlui Stelian Popescu. Este o carte ce merită să fie pomenită și mai ales citită, pentru că din paginile ei se poate descifra idealismul înainta-

șilor noștri, idealism din care trebuie să ne inspirăm cu toții.

Sub formă de scurte însemnări, autorul cărții pomenite a reușit să ne prezinte câteva crâmpoie din viața familiei, ce avea să dea țării pe neînfricatul luptător Stelian Popescu.

Pe dinaintea ochilor sufletești ai cetitorului, trec trei generații ale satului numit „Lacul Turcului", sat ce amintește de un trecut plin de suferință, dar și de biruință. În acest sat, așezat undeva la poalele munților Carpați, nu departe de Ploiești, s'au așezat înainte de aceasta cu un veac și jumătate, câteva „familii de mocani" veniți din părțile Făgărașului. O mână de oameni despoiați de averi pământești, având doar o avere sufletească ce nu li-o putea răpi nimeni: credința, — și-au clădit biserică și școală. Au trecut multe și mari vrăjmași peste acești oameni; dar, prin credința lor nestrămutată, au fost în stare să înfrunte toate vitrejiile timpului.

Familia Nicolescu care a dat satului un preot iscusit și alți conducători ai poporului, a fost în toată vremea povătuitoră prin cuvânt și mai ales prin faptă a românilor din acea comună. Anul 1848 a fost un prilej de înălțătoare biruință pentru familia Nicolescu.

Din această familie, împodobită cu alese virtuți creștinești și românești, a eșit dl Stelian Popescu, un vrednic descendent.

Cartea cuprinde și frumoase ilustrațiuni din care se vede viața românească în manifestările ei cele mai alese.

O recomandăm spre citire celor ce doresc să cunoască un trecut plin de jertfe, dar și de înălțătoare biruințe.

D. Popescu.

Cea mai veche slujbă divină creștinească. În Lipsa, editura Dörffling & Francke, a apărut de curând o broșură, de 61 p., de Leitoldt, sub titlul: «Der Gottesdienst der ältesten Kirche, jüdisch? griechisch? christlich?» — tratând această problemă pe înțelesul tuturor și dându-i o norocoasă deslegare.

melor lui, care n'a săvârșit nici un păcat, nici s'a aflat vicleșug în gura lui, și care, ocarât fiind, nu răspundea cu ocară, dat la chinuri, nu amenința, ci se lăsa în știrea celui ce judecă cu dreptate. El a purtat păcatele noastre, în trupul său, pe lemn, pentru ca noi, murind față de păcate, să viețuim dreptății. Cu rănile lui v'ați vindecă" (I. Petru 2, 21—24). Și mai departe scrie că Hristos a suferit moartea pentru păcate ca pe noi să ne aducă la Dumnezeu (Rivière, op. cit. p. 70; Tixeront, op. cit. p. 100; Pressense, II p. 120; Aug. Sabatier: La doctrine de l'Expiation, Paris 1903, p. 28; I. Petru 3, 18). În fața sine-driului mărturisește că în nimeni altul nu e mântuire, „căci nu este sub cer nici un alt nume, dat nouă oamenilor, întru care să ne mântuim" (Fapte 4, 12).

Acela însă care face prima și cea mai profundă teologie a dogmei răscumpărării, este Sfântul apostol Pavel (Rivière, op. cit. p. 62—67; Pressense op. cit. p. 127). „Când a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul său, născut din femeie, născut sub lege, ca pe cei de sub lege, să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea" (Gal. 4, 4). „Dumnezeu a trimis în lume pe însuși Fiul său în trup, asemănător trupului păcatului și, în trup, a osândit păcatul" (Romani 8, 3). Plata păcatului e moartea (Romani 6, 23). Dar prin Isus avem răscumpărarea și iertarea păcatelor (Col. 1, 14). Prin El s'a arătat „taina cea ascunsă din veacuri și din neamuri" (Col. 1, 26).

În toată viața și lucrarea sa misionară, sfântul apostol Pavel nu știe altceva decât pe Hristos și acesta răstignit (I Cor. 2, 2). De ce? Fiindcă toată lumea zace neputincioasă în păcat și este supusă osândei.

M. Sa Regina Maria și-a servat onomastica în 22 Iulie a. c. S'au slujit, și de astădată, servicii religioase în sfintele biserici ale mitropoliei Ardealului cu urări de bine și multă sănătate marelui Suverane, care a luat parte covârșitoare în munca uriașă pentru dobândirea unității naționale a neamului.

În sfânta biserică a catedralei din Sibiu, slujba religioasă cu acest prilej a săvârșit-o P. S. arhierul vicar Vasile, înconjurat de un sobor de preoți.

Turneu catolic în țara ortodoxă

Ziarul nostru, și celelalte organe de publicitate ale eparhiilor din mitropolie, au dedicat câteva coloane lungului „turneu" întreprins prin întreaga țară din partea reprezentantului politic trimis de Vatican, E. S. nunțiul papal Andreo Cassullo.

Două luni de vară caldă, nunțiul Cassullo a uzat și abuzat de îngăduința extremă a românilor primitivi și pre-venitori până la inconștiență, împărțând binecuvântările aduse din partea „Sfântului Părinte" din cetatea Vaticanului, și cercetând și încurajând catolicismul în țara aceasta, unde la adevărat n'ar trebui să se mestece. —

Din comentariile foilor noastre bisericesti mai spicuim câteva constatări și adevăruri:

„Nunții papali sânt simpli diplomați, reprezentanți politici ai statului Vatican pe lângă guvernul țării. Și atunci de ce li se face hatârul de a lua contact așa cum ia E. S. Cassullo cu cetățenii cari nu sânt ai țării sale, dând numai prilejul să se afirme „atașamentul poporului român" — dominant ortodox — la supușenia papistașă?

„Autoritățile noastre de stat nu vreau să vadă că nunții papali dela București în primul rând țin locul Habsburgilor și a Austriei de odinioară, a cărei politică de cucerire religioasă, aici în confiniile „barbare" ale orientului, o continuă cu sârg.

„Nunții papali nu sânt trimiși la București, într'atâta ca să apere interesele „catolice", cât pentru a urzi mai

Bunul Dumnezeu însă din milă și iubire (Efes. 2, 3—5) ne-a trimis pe Fiul său în lume, ca prin Sângele Său să ne răscumpere (Rom. 5, 10) și să ne împărtășească de iertarea păcatelor (II Cor. 5, 19). Isus este mântuitorul ce s'a jertfit pentru izbăvirea oamenilor (Tit 2, 13—16); este unicul mijlocitor dintre oameni și Dumnezeu (I Timotei 2, 5); e noul Adam care reface opera ce a stricat-o primul Adam (Rom. 5, 14—21; I Cor. 15, 21, 22, 45—49; Riviere, p. 63). El s'a făcut om asemenea nouă, afară de păcat și a murit pentru noi, ca și noi murind păcatului să viem dreptății (II Cor. 5, 14; Rom. 6, 3). Moartea Lui este prețul răscumpărării noastre (I Cor. 6, 20; 7, 23; Rom. 3, 24—25; Gal. 3, 13). Prin moartea lui Isus noi ne-am apropiat și ne-am împăcat cu Dumnezeu (Efes. 2, 10—20; Col. 12—22); prin El sântem scăpați de mânia viitoare (Rom. 5, 8—10); prin El sântem mântuiți (Rom. 3, 24—26); prin sângele Lui avem răscumpărarea și iertarea păcatelor, sfințenia și viața nouă (Efes. 1, 7; 5, 27). Hristos a murit pentru noi (Rom. 4, 25; 8, 32), ca și noi să murim și să viem împreună cu El. Pentru noi El s'a făcut păcat (II Cor. 5, 21) și blestem (Gal. 3, 13); din dragoste pentru noi (Gal. 2, 20) și pentru biserică Sa [Efes. 5, 25]. Prin jertfa sa, El repară greșala primilor părinți [Rom. 5, 19] și îndreptează toate ce nu s'au putut îndrepta prin legea lui Moise [Fapte 13, 28—28].

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

departe firele politice de expansiune papală". („Biserica și Școala").

Istoricul german Moser, încă la sfârșitul secolului XVIII spunea despre reprezentanții papali următoarele: „Într-un instrumentele de care s'a folosit Roma, spre scopurile sale și spre nenorocirea și stricarea noastră, la locul prim sânt a se considera legații și nunții papali". Nici în România nu aduc mai multă fericire decât învâlbire, împotriva căreia se „ciudea" chiar și unitul Gh. Șincai când scria: „Dar eu mă mir și mă ciudesc, ce au avut Climent VIII papa dela Roma, de se amesteca în lucrurile Moldovei, când n'au avut gând să ajute pe bieții moldoveni, fără numai să-i supere Sie". (Gh. Șincai: Cronica Rom. Ed. Buc. 1886, pag. 413, după „Bis. și Șc." Nr. 27—28 Iunie 1937).

„Inspecțiile nunțiului papal din România, Andreo Cassullo, pe la episcopii romano și greco-catolice din Ardeal, inspecții făcute cu asistența organelor statului român, pun, iară și iară, chestiunea ștergerii petei de rușine și ingenușerie națională, care este faimosul concordat.

Văzurăm cu indignare pe ambasadorul cetății Vaticanului, primit de autoritățile noastre cu toate onorurile cuvenite lui în această calitate, vizitând și inspectând nu cetățeni și instituții ale statului său, ci cetățeni și așezăminte ale statului român, ceea ce constituie o vădită știrbire a suveranității noastre naționale.

Poate nu și-au dat seama cei ce au semnat concordatul din partea statului român până unde merg favorurile acordate Vaticanului. Din zi în zi ele apar tot mai jignitoare. Indignarea românească pretinde ca unic remediu pentru ștergerea rușinii: denunțarea cu o zi mai degrabă a concordatului". (Legea Românească, dela Oradea).

Nebuniile bolșevice. Consiliul central al ateștilor sovietici declară, că trei mii de copii aduși din Spania în 1936 și alți patru mii de copii spanioli trimiși în 1937 de comuniști în Rusia, sânt plasați în internate „corespunzătoare" pentru a crește din ei vajnici propagandiști ai ateismului. — Același consiliu acordă lui Largo Caballero, șeful roșilor spanioli, titlul de „ateu honoris causa", (cumplită onoare!); — ear într'un apel se spune: „Noi, ateii, vrem să cufundăm bisericele din toată lumea într-o mare uriașă de flăcări!" Curat nebuni.

Școala educativă creștină ortodoxă, un imperativ al vremii

(7) de Dr. Nic. Balcă (Sfârșit)

Am arătat, credem, destul de clar erorile metafizice pe care e așezată școala și pedagogia idealistă, așa că aici ne mărginim să confruntăm numai „erosul" care animă lucrul educatorului idealist humanist cu iubirea creștină, care trebuie să încălzească inima și sufletul educatorului creștin. Erosul idealist își are obârșia în filosofia platonice. Și Platon înțelegea prin „eros" năzuința a ceea ce e veșnic în om de a se ridica spre regiunile ideale. Sau și mai corect „dorul muritorului după nemurire, a temporalului după veșnic, a omului după Dumnezeu: dorul spiritului după veșnica lui obârșie".¹ Erosul înseamnă îndrăgostirea omului de idee, o metodă prin care sufletul se poate ridica la identificarea cu Dumnezeu. Și urmarea acestui eros este întotdeauna năzuința divină spre creații geniale.

Departa de noi gândul de a nesocoti frumusețea și înălțimea concepției platonice într-o epocă în care Adevărul nu se descoperise încă acestei lumi. Dar noi socotim că Evanghelia a depășit în nemărginit tot ceea ce rațiunea înțeleptului Platon descoperise. Și de aceea e natural ca și sensul noțiunii de „eros" să fie mult mai superficial și mai relativ decât aceea ce creștinul înțelege prin cuvântul „iubire". Căci iubirea creștină nu este o îndrăgostire de lumea ireală a ideilor și nici o metodă

Nr. 3140—1937

AVIZ

Intr'un număr trecut al „Telegrafului Român", C. preoți au fost invitați să trimită un tablou statistic, arătând câți elevi de religione ortodoxă au în fiecare clasă primară. Aceasta, în vederea tipăririi cărților de religione pe seama elevilor.

Cuc. preoți cari n'au trimis încă tabloul statistic cerut, sânt invitați să-l înainteze la Consiliul Arhiepiscopesc până cel mai târziu la 1 August c.

Consiliul arhiepiscopesc

INFORMAȚIUNI

Știre personală. PP. SS. LL. episcopii Andrei al Aradului și Nicolae al Orăzii au sosit la Sibiu. După un scurt popas, înălții oaspeți au plecat la Păltiniș, unde vor rămânea mai multe zile.

Morțea unui mare inventator. Din Roma vine vestea morții celebrului savant italian MARCONI, inventatorul telegrafiei fără fir. Realizările lui extraordinare, în domeniul fizicii, au produs senzații în toată lumea și vor sluji cercetătorilor să le conducă și mai departe spre binele omenirii și lauda lui Dumnezeu.

După 30 de ani dela absolvire, foștii elevi din promoția 1907 a Seminarului „Andreian" din Sibiu s'au întrunit, Duminică trecută, la catedrala mitropolitană, unde s'a slujit parastas pentru odihna răposatilor profesori ai acestei promoții (D. Comșa, P. Span și D. Cunțan). După slujba religioasă a urmat o prietenească masă la „Bulevard"; aici, s'au rostit impresionante cuvinte: în numele foștilor profesori a vorbit ven. pâr. T. Popovici, în numele elevilor dela 1907 a cuvântat dl N. Bembea, subvizor. După amiază, cei întrușiți la Sibiu au făcut pios pelerinaj la Râșinari, la mormântul providențialului mitropolit Andrei Șaguna.

cu ajutorul căreia noi ne împărtășim din această lume, ci ea înseamnă jertfă neprecupețită pentru binele și mântuirea semenului din obida păcatului. Obârșia iubirei creștine este crucea lui Hristos. Erosul platonice năzuiește la formarea vieții cu ajutorul anumitor principii de natură ideală și nesocotește complet tot ceea ce nu se poate împărtăși din lumea acestor norme. Iubirea creștină înseamnă „agapă", deci o dăruire și o jertfelnicie continuă a sufletului chiar și în cele mai desnădăjduite cazuri ale vieții. Iubirea platonice e posibilă numai între două Euri, care trăesc sub domnia ideii, așa că de fapt obiectul acestei iubiri nu este persoana omenească, ci valoarea realizată în această persoană. Platonicianul vrea să se piardă dăruindu-se în idee, creștinul se dăruiește pe sine semenului său, în realitatea vieții, indiferent dacă acesta s'a împărtășit din „imperiul ideilor" sau nu. Și toate acestea creștinul le face pentru că patosul care-i mișcă viața lui este născut dintr-o iubire nemărginită care „nu se laudă, nu se trufește, nu caută ale sale, ci toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă" întru alinarea mizeriei pe care păcatul a născut-o în lume.

Și noi am vorbit aici de diferența dintre erosul platonice și iubirea creștină, tocmai pentru că avem certitudinea că pedagogia contemporană vede în trăirea acestui eros platonice caracteristica fundamentală a adevăratului educator.² Desigur că presupunerea primordială a oricărui lucru educativ adevărat este iubirea care trebuie să încălzească sufletul educatorului. Dar,

² Vezi G. Kerschensteiner, Die Seele des Erziehers und das Problem der Lehrerbildung, Berlin 1930.

Monetele à 100 lei [de argint] sânt scoase din circulație cu ziua de 25 Iulie 1937. După acest termen, vechile monete de 100 lei se mai pot schimba la casierile Băncii Naționale, până la 25 Octombrie 1937.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminică, în 25 Iulie 1937, va predica părintele Zosim Oancea.

Parohia din cartierul Lazaret a Sibiului a fost predată, Duminică trecută, noului paroh, tânărului cu alese calități preoțești, Oct. Dragoș. La această ocazie, Pr. Ștefan Morariu, care cu multă râvnă apostolească a condus parohia timp de aproape șapte ani, a arătat tot ce, în acest restimp, s'a realizat atât pentru clădirea unei frumoase biserici în această margine a orașului, cât și pentru organizarea tinerei parohii, scoțând la iveală grija părintească dovedită de I. P. Sf. Mitropolit Nicolae față de poporeni din cartierul Lazaret al Sibiului. Vorbitorul a adus apoi călduroase mulțumiri tuturor credincioșilor jertfitori pentru ridicarea și înflorirea acestei parohii ortodoxe cu harnici credincioși.

CĂRȚI ȘI REVISTE

O serie de broșuri, de câte 40 pagini, „Cu privire la" dispăruți scriitori și poeți români, apare de curând la Cultura Românească S. A. R. București.

Cărțile de până acum, semnate de dl Barbu Lăzăreanu, conțin numeroase și documentate comentarii și amănunte biografice, lingvistice, literare, etc., privitoare la: Eminescu, Hașdeu, Creangă, Alecsandri și Coșbuc.

Bine întocmite, cu gust prezentate, și cu informațiuni în parte necunoscute, toate aceste cărți merită să fie citite și folosite de cercetătorii și iubitorii scrisului românesc.

„Pagini de drept" este titlul unei reviste de jurisprudență și doctrină, ce apare în Sibiu sub îngrijirea dlor: judecător C. Sasu și avocat Dr. I. Fruma, cu colaborarea celor mai distinși judecători și avocați din Sibiu, și alor 3 profesori universitari din București și Cluj. Până acum au apărut 2 numere din această revistă. Ea se prezintă în condițiuni tehnice ireproșabile și cu material din domeniul dreptului și aplicării lui la instanțele judecătorești. Revista apare trimestrial în 40 pagini și costă anual 120 lei, iar numărul singuratic 40 lei.

după noi, nu orice iubire poate fi într'adevăr „eros pedagogos". Așa de exemplu pedagogia idealistă humanistă a reluat concepția platonice despre eros și a făcut din ea o măsură supremă în definirea adevăratului educator. Îndrăgostirea de idee devine la la pedagogii idealisti și neo-idealisti o îndrăgostire de valoare. „Legea iubirii e în învățător și educator o lege proprie. Este iubirea copilului ca un viitor purtător de valori supratemporale. În limba confesiunilor religioase ea se numește iubirea în Hristos sau iubirea în Dumnezeu (?) Ea mai poate fi numită și iubirea în adevăr sau în spirit. Este iubirea spre formarea valorii personalității în care se reoglindește imperiul valorilor supratemporale într'una din infinitele posibilități." Și această iubire nu se naște în sufletul educatorului decât atunci când el „a devenit un purtător conștient de valori".⁴ Aceasta nu se poate întâmpla niciodată „mai înainte de a se fi trezit în noi dorul de a realiza în sufletul nostru împărăția demnității omenești".⁵ Căci din această clipă noi devenim purtători — în conștiința noastră individuală — conștiinții supratemporale, ai rațiunii lumii, ai spiritualului, ai veșnicului, ai lui Dumnezeu. „Noi sântem spirit din acest spirit. Și cu aceasta activitatea noastră educativă capătă o însemnătate mai adâncă. A conduce oamenii la un sens al vieții făcându-i purtători conștienți ai valorilor supratemporale, înseamnă a te face unealtă a Veșnicului în realizarea valorilor supratemporale".⁶ Iar Spranger, elevul lui Kerschensteiner, spune același lucru: „Educația este voința unei iubiri care se dăruiește unui alt suflet, cu intenția de a-i forma toate

³ Ibidem p. 127. ⁴ Ibidem. ⁵ Ibidem. ⁶ Ibidem p. 128.

[49] 1—1

Publicație de licitație

În baza aprobării Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 5440—1937 parohia ortodoxă română din comuna Alun, jud. Hunedoara, dă în întreprindere prin licitație publică în ziua de 5 August 1937, ora 10, edificarea noi biserici.

Planul și caetul de sarcini zilnic se pot vedea la oficiul parohial.

Licitația se face pe baze de oferte închise. Consiliul parohial își rezervă dreptul de-a da lucrarea celui cu mai mare încredere. Se va depune o garanție de 5% în numerar sau hârtii de valoare.

Alun, la 10 Iulie 1937.

Pr. Petre D. Roșiu
paroh

Mihuț Popa
epitrop

Nr. 2072—937

(43) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Ormeniș, din protopopiatul Sf. Gheorghe, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Retribuțiunile împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială 8 jug. cad. arător.
3. Locuință în casa parohială; cu supraedificată.
4. Trei (3) stânjini de lemn de foc din pădurea parohiei, aduse acasă de cătră credincioși.
5. Câte una ferdelă (de 20 l.) de grâu dela 40 familii, câte una de porumb dela 30 familii romi, iar dela restul romilor câte una zi de lucru.
6. Stola obișnuită în parohie.

Petițiile de concurs, cu documentele necesare și încuviințarea de candidare dela Consiliul arhiepiscopesc, se vor înainta în termen oficiului protopopesc în Sfântul Gheorghe, iar prezentarea în parohie se face cu avizul protopopului.

Oficiul protopopesc ortodox român Sfântul Gheorghe în înțelegere cu cons. parohial. Sf. Gheorghe, la 1 Iulie 1937.

Aurel Nistor
protopop

Organizați Reuniuni de femei

posibilitățile, de a-i ajuta să asimileze valori și să creeze valori".

Lăsând la o parte greșita interpretare care identifică pe Dumnezeu cu rațiunea immanentă lumii (Weltvernunft) și umanului — de care ne-am ocupat mai pe larg mai sus — trebuie să spunem, că educatorul nu-l iubește pe elev, ci valorile cari sânt într'nsul. E o iubire născută din valori și spre valori. Așa că legătura care se stabilește între copil și educator, e născută din respectul pe care aceștia îl au față de valori, față de bunurile culturii. Iubirea aceasta nu e posibil să se nască decât sub imperiul ideii. Iubirea creștină din contră e o dăruire neprecupețită și necondiționată a unui suflet care se uită pe sine, pentru a fi de ajutor tuturor acelor care sufer de urmele păcatului, căci această iubire cunoaște urcușul Golgoței, tragicul crucii, dar și bucuria învierii. Și această iubire formează trăsătura fundamentală a educatorului creștin, care în fiecare clipă lucrează pentru copiii încredințați lui, pentru desăvârșirea morală a acestora. Educatorul creștin nu se mărginește numai să ajute copilului ca acesta să răsbată în viață, sau să-i mijlocească acestuia cunoștințe, ci el tinde să realizeze infinit mai mult: el vrea ca din profunzimile ultime ale vieții să ajute copilului ca acesta să găsească pe Dumnezeu. Și pentru realizarea acestui scop suprem, acest educator nu cunoaște greutatea nici unei jertfelnicii și a nici unei trudnici, tocmai pentru că el e încălzit de căldura infinitei iubiri evanghelice, a cărei obârșie este credința și nădejdea în victoria sfinteniei asupra păcatului.

Dar, pentru a lămurii poate și mai bine sensul iubirii creștine, e necesar să atacăm aici și problema „educație și autoritate".

Dr. N. Balcă

¹ Windelband, Preludien, Bd. I, 5. Aufl. 1915, p. 78.

Nr. 6304/1937.

Notificare oficială

În Academia teologică «Andreiană» din Sibiu se primesc absolvenți de liceu cu bacalaureat și absolvenți cu diplomă de seminar teologic.

Cererile de primire pentru anul academic 1937/38 se vor adresa Consiliului Arhiepiscopesc până la 20 August 1937, însoțite de următoarele documente:

1. Extrasul de naștere dela oficiul stării civile;
2. Extras din matricola botezaților;
3. Diploma de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic;
4. Certificatul medical despre starea sănătății dela medicul de circumscripție;
5. Alte eventuale documente recomandatoare.

Toți studenții sunt obligați a locui în internatul Academiei, unde contribuind cu suma de 8000 Lei anual, vor avea toată întreținerea.

Inscrierile la Academie se vor face în zilele de 1—3 Septembrie, în 4 și 5 Septembrie studenții se vor mărturisi și cumineca.

Paralel cu inscrierile se vor ține și examenele sesiunii de toamnă (corigență, anuale, fundamentale).

Deschiderea solemnă a anului academic se face Duminecă 5 Septembrie, iar începerea cursurilor Luni, 6 Sept., ora 8 dimineața.

Studenții cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi considerați retrași din Academie.

Înainte de înscriere fiecare student va achita la oficiul de casă al Consiliului Arhiepiscopesc suma de Lei 3000 ca primă rată din taxa de întreținere în internat, plus Lei 200 didactru. Rata a doua de Lei 3000, și rata a treia de Lei 2000, se plătesc în prima zi de școală după vacanța Crăciunului și a Sfințelor Paști. La rectorat studenții anului I vor achita, la înscriere, taxa de Lei 925, Lei 1058 pentru cărți didactice și Lei 1500 jumătate din costul reverenței; an II Lei 790 plus Lei 1512 pentru cărți didactice; an III Lei 790 plus Lei 513 pentru cărți didactice; an IV Lei 790 plus Lei 1251 pentru cărți didactice.

Pentru studenții din anul I, dar cu slabe mijloace familiare, stau la dispoziție 12 burse, ce sunt egale cu taxa de întreținere în internatul Academiei. Ele se acordă tinerilor cari au obținut la bacalaureat cel puțin nota bine. Vor avea întâietate fiii românilor secuizați.

Înmatricularea se face la Rectoratul Academiei, după ce studenții vor dovedi cu chitanțe, că au achitat rata I din taxa de întreținere. Tot la înscriere studenții anului I sunt obligați să prezinte o declarație subscrisă și de părinți ori tutori la oficiul parohial, în care se obligă, că după absolvirea cursurilor teologice vor intra și vor servi cel puțin 5 ani în clerul arhiepiscopiei, — în caz contrar, vor restitui ajutoarele de cari vor fi beneficiat în Academie.

Cei primiți în Academia teologică (an I) de către Consiliul Arhiepiscopesc, vor fi supuși înainte de înmatriculare, în ziua de 1 Sept. a. c. ora 9 dimineața, unei vizite medicale și unui examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminativ. Primirea definitivă în Academie este deci în funcție de rezultatul favorabil al acestei vizite și al acestui examen.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcămintea necesară (obli-

gator reverandă), precum și hainele de pat și anume: o saltea, două cearcașuri, o perină cu două fețe de perini și o învelitoare de pat.

Părinții protopopi, preoții și profesorii de religie sunt invitați a sfatui pe tinerii buni, ieșiți din școlile secundare, ca să îmbrățișeze chemarea preoțească. Vor atrage în special atențiunea asupra faptului că tinerii merituosi se vor bucura de burse.

Preoția a fost slujba cea mai de cinste și mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este și astăzi chemarea care dă cele mai înalte rosturi pentru viața unui om. Pentru omul de studiu teologia deschide cele mai vaste și mai atrăgătoare perspective cu problemele ei vitale, cu realitățile cele mai esențiale spre care se îndreaptă preocuparea omului. Pentru omul de acțiune care vrea să joace rol important în direcționarea vieții neamului și a societății, preoția oferă marile ei posibilități și necesități misionare cu cuvântul și cu fapta.

Nu există azi nici o misiune mai nobilă decât să-și închine omul viața, ca preoția și studiul teologic.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 28 Iunie 1937.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 6781—937

(45) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II-a Balșa, cu filia Galbina, protopresbiteratul Geoagiului, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în Tel. Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială: a) grădina, cca 2 jugăre. Folosirea cimitirului în proporție de 2/3 față de 1/3 parte pe care o folosește cantonul și crâșnicul.
3. Simbrie: dela familiile mai înstărite 11 cupe (cca 15 litre) grâu, iar dela cele mai puțin avute 11 cupe porumb sfărâmat.
4. Locuință în natură (Casa parohială absolut nouă).

Concurenții își vor înainta în termen cererile de concurs, însoțite de actele necesare, anexând și cuvenita autorizație a Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc spre a putea concura.

Apoi cu aprobarea oficiului protopopesc se vor putea prezenta în parohie spre a face cunoștință cu poporul și cu referențele locale.

Oficiul protopopesc ortodox român al Geoagiului în înțelegere cu consiliul parohial.

Geoagiu, la 15 Iulie 1937.

Pr. Inocențiu Tiruța
adm. protopresbiteral.

Nr. 105—1937

(38) 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de prim-cântăreț la biserica ortodoxă română din orașul Deva, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Retribuțiunile sânt următoarele:

a) Salar lunar dela parohie 1200 lei, până la trecerea postului în bugetul statului.

b) Sesiune cantorală: 2 jugăre pământ arabil, în hotarul orașului Deva.

c) Stola cantoralului uzitată în parohie. Reflectanții să-și înainteze cererile însoțite cu extras de naștere, certificat de cetățenie, certificat de studii, dovada satisfacerii serviciului militar, certificat de moralitate dela oficiul parohial al domiciliului și diploma de cântăreț bisericesc, în termenul concursului, la oficiul parohial ortodox din Deva, având a se prezenta în vreo Duminecă ori zi de sărbătoare la biserică spre a-și arăta dexteritatea în tipic și cântări, precum și a fi examinat de o comisie instituită în acest scop.

Se observă, că la acest post de cântăreț, vor putea fi aleși numai absolvenți ai școlilor noastre de cântăreți, de preferință cea din Sibiu.

Deva, din ședința consiliului parohial dela 14 Mai 1937.

Preot Nicolae Duma
preș. cons. parohial.

Văzut:

Oficiul protopopesc ortodox rom. al Devei:
Iosif Morariu
prot. adm.

Nr. 6665/1937

2—3

Concurs

La secția de băeți a Școalei normale ortodoxe «Andrei Șaguna» din Sibiu este vacantă de începerea anului școlar 1937/38 catedra de limba franceză.

Doritorii de a ocupa această catedră, vor înainta până la 31 Iulie c. cerere adresată Consiliului arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu, la care cerere vor anexa: 1. actul de naștere, 2. actul de botez, 3. certificate despre studiile de specialitate, 4. certificate de serviciu și alte acte recomandatoare.

Sibiu, din ședința secției culturale dela 10 Iulie 1937.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 6870.

Notificare oficială

Școala de cântăreți bisericești din Sibiu a împlinit un deceniu de existență. Inițiată din partea Adunării eparhiale a Arhiepiscopiei ortodoxe de Alba-Iulia și Sibiu, ea avea menirea să dea Bisericii noastre cântăreți pricepuți, conșciențioși de coruri sâțeste și credincioși luminați. Vreme de 10 ani, școala și-a priceput și s'a achitat cu vrednicie de misiunea ei înaltă. În afară de cântarea bisericească, elevii ei au primit și multe cunoștințe religioase și au avut prilejul nimerit să deprindă câte o îndelungă practică. Aceasta, în baza programului școlii, care prevede cursuri de învățatura albinăritului, pomăritului, tâmplăriei ș. a. Datorită acestui complex de fapte frumoase, parohiile noastre — multe din ele — au cântăreți ceruți de vremurile actuale, iar unele din satele ardelenesti au conducători de cor vrednici să fie apreciați.

Cu începerea noului an școlar, școala de cântăreți din Sibiu pășește în al doilea deceniu al existenței sale. Ea se recomandă din nou fiilor de credincioși, cari doresc să-și creeze o carieră liniștită, o viață frumoasă și pusă întreagă în slujba mării lui Dumnezeu.

Tinerii cari doresc să fie primiți în această școală, pentru anul școlar 1937/38, își vor înainta până la 1 Septembrie cererile lor Direcțiunii Școalei de cântăreți din Sibiu, însoțite cu documentele următoare:

1. Carte de botez și certificat de naștere;
2. Certificat școlar (cel puțin 4 clase primare);
3. Certificat de moralitate și recomandat de parohul local;
4. Certificat medical, dovedind că solicitantul nu suferă de boli contagioase și că nu are nici alte defecte corporale.

În această școală se primesc numai fiii ai Bisericii noastre, în etatea de 15 ani împliniți, dar nu trecuți de 20 ani și cari reușesc la examenul de primire. Acest examen se va ține în zilele de 29 și 30 Septembrie.

Elevii primiți vor aduce cu ei: două rânduri de schimburi, haine de pat: strâjac, saltea, tol, perină, cuvertură de pat, 2 ștergare, cuțit, furculiță, lingură și o ceașcă pentru ceai.

Toți elevii vor locui în internatul școlii.

Taxa de întreținere este de Lei: 8000 anual, plătită în trei rate: rata primă de Lei 3000 cu ocazia înscrierii, rata a doua de Lei 2500 la Crăciun, iar rata a treia de Lei 2500 la Paști.

Cursurile vor începe la 1 Octombrie a. c. și vor dura doi ani de teorie și unul de practică.

După absolvirea școlii se eliberează diploma de cântăreț bisericesc. Pe baza acestei diplome cântăreții bisericești vor fi retribuiți din bugetul statului cu un salar lunar fix. Această măsură s'a pus în aplicare cu 1 April 1937. Pe lângă aceasta cântăreții vor avea uzufructul sesiunii cantonale, obținute din reforma agrară.

Onorata preoție e poftită a citi acest aviz credincioșilor noștri în sfânta biserică în trei Dumineci consecutive și a îndruma părinții cu fii buni să și-i trimită la școala de cântăreți bisericești.

Pe lângă aceasta mai dispunem oficiilor parohiale spre știre și conformare următoarele:

a) Parohiile cari angajează absolvenți ai Școalei de cântăreți din Sibiu, până la introducerea acestora în statele de salarizare să le asigure din casieria parohială un salar potrivit;

b) cântăreții cu diplomă, din parohiile cu cântăreți bătrâni, să fie angajați ca auxiliari pe lângă vechii cântăreți, consiliul parohial având obligația să le asigure partea corespunzătoare din uzufructul sesiiei cantonale;

c) la bisericile unde postul de cântăreț devine vacant, nu se va mai putea întregi decât cu absolvenți ai Școalei de cântăreți.

Unde parohiile noastre dispun de numerar și se vor afla tineri săraci, dar doritori de a ajunge cântăreți bisericești, preoția noastră în înțelegere cu consiliul parohial să voteze taxa de întreținere din lada bisericii.

Sibiu, din ședința bisericească ținută la 10 Iulie 1937.

Consiliul Arhiepiscopesc

Concurs

Parohia ortodoxă română Orăștie (județul Hunedoara), dă în întreprindere prin licitație publică, cu oferte închise, etapa II, de completare, a zidirii bisericii sale noi, după ce etapa I din roșu va fi terminată în prima jumătate alui August a. c. Prețul acestei lucrări este, după deviz, Lei 2.642.952. Termenul de înaintare a ofertelor: 5 August 1937, ora 9 a. m. la: Oficiul parohial ortodox rom., Orăștie, la ora 10 ținându-se licitația. Cauțiunea: 5%. Planurile, devizul și caietul de sarcini, se pot vedea la oficiul parohial.

Orăștie, 15 Iulie 1937.

[47] 1—1

Consiliul parohial

Concurs

Consiliul parohial ortodox român Orăștie, publică concurs pentru ocuparea postului de catehet la școlile primare din oraș: Școala primară de stat pentru băeți, și Școala primară de stat fete, — având a preda religia și la Școala orășenească de ucenici.

Remunerație: Lei 28.000 anual, achitați de primăria orașului.

Parohia îi pune la dispoziție și locuință de o cameră.

Va fi preferit concurentul cu aptitudini muzicale, în stare a forma și conduce un cor bisericesc cu elemente din popor.

Cererile, însoțite de acte dovedind studiile, să se înainteze Consiliului parohial până la 7 August a. c.

Orăștie, 19 Iulie 1937.

Consiliul parohial

Nr. 24—1937

(46) 1—1

Publicațiune

Se aduce la cunoștința celor interesați, că în ziua de 31 Iulie 1937, ora 10, se va ține în biroul primăriei comunei Bazna, licitație publică pentru darea în antrepriză a lucrărilor pentru edificarea bisericii ortodoxe române din Bazna-Băi, conform planului aprobat de P. Onor. Consiliu arhiepiscopesc la data de 15 Iulie 1937. (Deocamdată fundamentul din beton, cu materialul bisericii).

Licităția se ține în conformitate cu art. 88—110 din legea contabilității publice, și a dispozițiilor legii administrative și după normele publicate în Monitorul Oficial Nr. 127 din 4 Iunie 1931.

Toate persoanele cari vor lua parte la licitație, vor depune pe lângă ofertă și o garanție de 5% din valoarea devizului, iar ofertele se vor face numai în conformitate cu caietele de sarcini, cari pot fi văzute la primăria comunei Bazna în orele oficiale și la oficiul protopopesc în Diciosânmărtin.

NB. Reflectanții nu au drept la nici o despăgubire de spese de drum, etc.

Bazna, la 15 Iulie 1937.

Pr. Tib. Herțioaga

paroh-adm.

Marcu Petre

Văzut:

Gheorghe Oprean

protopop

Nr. 302—1937

(41) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Bobâlna, din protopopiatul Geoagiului, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială cu trei încăperi în stare bună și toate dependențele economice (șura în curs de edificare).
3. 3 jugăre pământ arător, provenit din reforma agrară, 5 jugăre pădure, dreptul de pășunat pentru ori câte vite va avea preotul și folosința cimitirului.
4. Stola obișnuită în protopopiat.

Reflectanții la acest post, după ce vor înainta actele de concurs însoțite de autorizația Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc de-a putea concura, se vor prezenta cu aprobarea oficiului protopopesc într'una din Dumineci sau sărbători în parohie, unde se vor face cunoscuți credincioșilor.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu oficiul parohial ortodox român al parohiei Bobâlna.

Geoagiu, la 1 Iulie 1937.

Preot Inocențiu Tiruța

adm. protopopesc